

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE XII.
DECEMBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

(Ved E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL JUEL)

KØBENHAVN-KREDSSENS SAMMENKOMST DEN 6. DECEMBER 1921.

Stærk Tilslutning og spændt Interesse under et udmærket Foredrag — saaledes kan Mødernes Forløb gennemgaaende betegnes i de sidste Sæsoner, og dette Efteraar har om muligt i endnu højere Grad bekræftet dette, — og det paafølgende hyggelige og tvangfri Samvær synes jo næsten at være en Gang fastslaaet Regel, fra hvilken der ikke gives Undtagelser. Mange nye Medlemmer tilstede foruden de mangeaarige Trofaste — alt var i Orden indenbords. Mærkes bør det for dem, der ikke ved det, at den store Dekoration ved Salens ene Ende væg — Skjoldet med Foreningsmærket, omgivet af Flag — er Gaver, det første fra Lokalkredsens udmærkede Sekretær, de andre fra et ligesaa udmærket Bestyrelsesmedlem. Vi skylder dem begge Tak for meget godt Arbejde i Tidens Løb og en fornyet Tak for denne deres Offervillighed, der i egentlig Forstand danner en smuk og varig Baggrund for vore Sammenkomster.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen, og gav Ordet til Foredragsholderen, Kaptajn *Bagger*, der i de følgende 1½ Time forstod at fastholde Tilhørernes Interesse med ualmindelig Intensitet. Det var en Oprulning af Begivenheder og Navne fra Verdenskrigen, fra den Del af Frankrig, der nu henligger som en Ørken, efter at Ild og Sværd i 4 Aar var faret hen derover, og som endnu i mange Aar vil henligge saadan — Sejrherrers Land ødelagt i Bund og Grund og tilsaaet som en nysaaet Kornmark med Millioner af Granater, der i lange Tider betyder Død og Ødelæggelse for dem, der vil prøve at sætte Plov deri. En underlig og sørgelig Kontrast til den besejredes Land, hvor Kornet bølger frodigt, og hvor Huse og Gaarde staar uforstyrrede som i den dybeste Fred. Reims, Soisson, Saint Quentin, Noyon, Chemin des Dames og alle de mange andre Navne, som den nulevende Generation Tusinder af Gange har læst og hørt om, Ydergrænserne af Frankrigs Sahara i Europa, 800 Kilometer fra Schweiz og til Nordsøen, alt stod atter klart for os og øgedes med interessant Viden om de mange forskellige Tropper, der havde kæmpet dér.

Efter en Serie glimrende Billeder af den engelske Flaades Bevægelser i Nordsøen, fulgte en lang Række Billeder af de engelske Tanks under Forsøgene med disse hjemme i England paa Øvelsespladser, der nøje svarede til de Terræner ved Fronten, hvor disse Nutidens Stridsvogne skulde føres frem, og hvor de ogsaa viste sig at faa stor Betydning. Mærkelige Amfibier, der med deres vældige Masser banede sig Vej, knusende alle Hindringer og besejrende alle de Terrænerformer, de mødte, enten op eller ned — det var Krigen i sin moderneste Form og i al sin Uhygge.

Langvarigt Bifald hilste Kaptajn *Bagger*, da han sluttede, hvorefter Formanden rettede en varm Tak til ham.

Ved den paafølgende Fællesspisning mindedes Formanden Lokalkredsens Sekretær, Bankkasserer *Nath*, der desværre ved Sygdom var forhindret i at være tilstede, og oplæste et fra ham indløbet Telegram, der modtoges med stærkt Bifald.

Næstformanden fandt senere Lejlighed til at rette en fornyet Tak til Kaptajn *Bagger*, hvortil Forsamlingen sluttede sig ved et trefoldigt Leve.

Kaptajn *Bagger* talte smukt for Marineforeningen og udbragte et Leve for dennes Væxt og Trivsel.

De alvorlige Tider, hvorom Foredraget havde bragt Bud, og som sikkert havde ledet manges Tanker tilbage til den Tid, da vi herhjemme fra Dag til Dag var ængstelige Tilskuere til det uhyre Drama, der udspliledes udenfor vor Dør, dannede en Baggrund for den indendørs Hygge i Venners Lag, hvorved Foreningen atter engang, den sidste i 1921, havde kunnet glæde sig! — Mødet sluttede med, at Formanden takkede Medlemmerne for det gamle Aar og udtalte Ønsket om et glædeligt Gensyn i det nye.

E. M.

ASSENS-KREDSSEN

havde den 19. November arrangeret en Fest, til hvilken var indbudt Officerer, Underofficerer og Menige fra de af Flaadens Skibe, der opholdt sig ved Byen.

Festen holdtes paa Marcussens Hotel og forløb paa den smukkeste Maade. Man hejste Dannebrog paa maritim Vis ved Festens Begyndelse, og Havnefoged *Jacobsen* holdt en Tale for Hs. Maj. Kongen. Han sluttede Talen med et Gud bevare Kongen, der gentoges af Deltagerne. Der blev talt ogsaa for Marinerne, og Kaptajn *West* takkede Foreningen for dens Venlighed. Iøvrigt gik Aftenen med Bal. Ved Kaffe-bordet blev sunget en Række Sange.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 22. November et særdeles vellykket Torskegilde paa Badehotellet ved Grenaa Strand. I Festen deltog ca. 50 Medlemmer og enkelte indbudte, deriblandt de gamle Veteraner og Bestyrelsen for den slesvigske Grænseforening, og Arrangementet var som altid godt og stilfuldt. Bordet var særdeles smukt pyntet med Flag og Grønt, og ved hver Kuvert var hensat en lille dannebrogfarvet Minebøsse i Træ samt et smukt Emblem og nogle Samlermærker til Minde om Helgolandsdagen. Efter at Flaget var hejst, motiverede Formanden, Havnefoged *Bilde*, en Skaal for Kongen, og derefter gik det Slag i Slag med Tale og Sang. Redaktør *Lønskov* talte for Fædrelandet, Urmager *Sørensen* for Flaget, Formanden for den danske Sømand, Installatør *Sørensen* for Veteranerne, Cigarhandler *Jacobi Jacobsen* for Minebøssen, Formanden for Gæsterne, *Jens Møller Udsen* for Marineforeningen, Redaktør *Andersen* for vore Forposter Syd for den ny Grænse, Dommer *Thygesen* for Sømandsstanden, der i Krigen bestod sin Ildprøve, og for Marineforeningen, Urmager *Sørensen* for Bestyrelsen, Formanden for de gamle Marinere, adresseret til Murerm. I. P. Sørensen, Skipper Poulsen og Fyrmester Kruse, Landinspektør *Gregersen* for den nationale Aand, Kredslæge *Trautner* i spøgefulde Vendinger for Torsken og dem, der bragte den i Land.

Der herskede under hele Spisningen en udpræget national Stemning, og der blev sunget mange af vore smukke Fædrelandssange foruden et Par Sange, forfattet i Dagens Anledning. Som en Overraskelse blev der under Festen afsløret en smuk Messingminebøsse, staaende paa en poleret Skibsmast. Gaven, der faar sin Plads paa Badehotellet, blev af Jolleroerne, en Underafdeling under Marineforeningen, skænket til Foreningen for, som Hr. *Jacobi Jacobsen* udtalte, at tjene til Støtte for Foreningens filantropiske Arbejde. Formanden modtog med Tak Gaven og lovede, at den altid skulde blive holdt i Ære.

Efter Spisningen blev der i den ny Minebøsse ofret et større Beløb til de ved Stormen skadelidte Fiskere, og senere blev der til Støtte for Foreningens filantropiske Arbejde bortloddet forskellige Genstande.

MARINEHOSPITALET'S JUL

Ved København-Kredsens Møde i Studenterforeningen den 6. December 1921 foretoges en Indsamling til Fordel for Julefesten paa Marinehospitalet. Indsamlingen indbragte et Beløb af 154 Kroner, der vil blive tilstillet Hospitalets Ledelse.

SØSPEJDERNE.

Mange af Marineforeningens Medlemmer vil fra Helgolandsfesten i 1914 sikkert erindre de matrosklædte Dreng og unge Mænd, der paa saa udmærket Maade og under Ledelse af deres Chef, Kaptajn Hoyer, assisterede i Koncertpalæet de tre Dage, Festen

»Søspejdere i venlige Omgivelser«.

varede. Høflige, adrætte og veldisciplinerede var de paa Færde allevegne, ikke blot som Komitéens Hjælpere men ogsaa som trofaste Førere for de gamle Veteraner, for hvem for en stor Dels Vedkommende ikke blot den store Bys Gader, men ogsaa Palæets Trapper og Gange var ukendt Farvand, i hvilket en hjælpende Haand vel kunde gøres nødvendig. Det var smukt at se denne Hjælpsomhed overfor de gamle Sømænd, ikke mindst fordi man havde en tydelig Følelse af, at denne stadige Opmærksomhed og Omhu i høj Grad glædede de Gamle.

Det var *Søspejderne*, der ved denne Lejlighed for første Gang traadte i nærmere Berøring med Offentligheden. Oprettelsen af denne maritime Gren af Spejdersporten var dengang kun et Aar gammel, idet »De danske Søspejdere« i 1913 begyndte Virksomheden blandt Landets Ungdom, der for en meget stor Dels Vedkommende skulde synes at være i høj Grad baade lysten til og egnet for denne Spejdersport, der paa saa mange Maader gav og giver Opfyldelsen af alle raske Drenge Lyst til at tumle sig paa det Element, paa hvilket deres Forfædre fra Urolde Tider havde plasket husvant.

Under Ledelse af kyndige Mænd har i de forløbne 8 Aar en Skare Dreng her i Byen og i enkelte af vore Søkøbstæder opøvet sig i Søspejdersporten med dennes mangartede Discipliner, der gennem talrige Prøver til Lands og til Vands gennem nogle Aar skaber raske un-

ge Mænd ud af dem, som forstaar at manøvrere et mindre Fartøj i vore Farvande, lærer dem Disciplin og Orden i Land og om Bord, og at klare sig overalt i en snæver Vending, saaledes at de efter at have bestaaet sidste Aars Prøve besidder et Fond af Viden, der under alle Livets Forhold vil kunne være dem til største Nytte.

Eftersom Aarene er gaaet, kender vi nu alle de blaa Gutter i den kønne Uniform med Matroskølen, men deres hele Færden paa Soen maa naturnødvendigt gøre dem mindre kendte for det store Publikum. — Arbejdet og Øvelserne foregaar i Sommertiden i de forskellige Fartøjer.

Afdelingerne i København og Skovshoved gaar for deres Vedkommende paa Langfart til Jylland med »Margrethe« og »Willemoes«, begge tidligere Toldkrydsere, som er rummelige, stærke og velsejlende Fartøjer paa ca. 25 Tons.

Hvilken Fa'r eller Mo'r vil ikke med Glæde se sin Dreng solbrunet og rask komme hjem fra en saadan Tur, opfyldt af Tusinder nye Indtryk, og tillige mærke, at Disciplinen ombord og Samlivet med Kammeraterne allerede er begyndt at skabe en lille Mand ud af ham og slibe de Kanter af, der maaske var mindre heldige. Mange Fædre og Mødre har haft den Glæde, men endnu flere burde have den ved at lade deres Dreng gennemgaa denne Uddannelse, der stedse gaar nøje Haand i Haand med Skole og Hjem.

Denne sunde og gode Bevægelse har haft og har Velyndere, der har støttet pekuniært, men der skal flere Penge til at holde det Hele i Gang, og for første Gang i de 8 Aar søger Søspejderne nu ud til videre Kredse for at vække Interesse for Sagen og skaffe Midler tilveje.

Den 1. Februar foranstalter Søspejderne i Langelinie-Pavillonen en Eftermiddagskoncert, ved hvilken Marinens Orkester forventelig vil musicere, medens der i Restauranten bliver Theservering. Hertil er Adgang for Alle uden Entré. Senere vil der i Yachtklubbens Selskabslokaler, der velvilligst er stillede til fri Raadighed af Værten, Direktør Christensen, blive Aftenunderhold-

»Morgenmaaltid ombord inden Rengøringen«.

ning, Tombola, Forevisning af Lysbilleder m. m., og sidst Bal for Spejdernes Paarørende og alle de mange Interesserede, der sikkert vil søge derud.

Der findes i Øjeblikket anerkendte Søspejderafdelinger i København, Skovshoved, Stege, Svendborg, Kolding og Frederikshavn.

I den nærmeste Fremtid kommer Sønderjylland og Bornholm med, og inden Foraaret skulde gerne hver eneste Søkøbstad have sin Afdeling. Naar derfor Ungdommen søger Raad og Vejledning hos dem, der har Kærlighed til Søens Børn, er det i det Haab, at Marineforeningens Medlemmer vil lytte til dem og hjælpe til paa bedste Maade, naar det gælder om at faa lidt Vind i Sejlene.

AXEL JUELS DIGTE

Vor Medarbejder, Kontorchef i Marineministeriet, Digteren *Axel Juel*, hvis litterære Virksomhed, ikke mindst som Marinens Digter, vil være kendt og skattet af Flertallet indenfor Marineforeningen, har for nylig udgivet en ny Digtsamling: »De kongelige Hjerter«, der allerede faa Dage efter Udgivelsen er udsendt i 4. Oplag.

I denne Digtsamling, der rummer nogle af de skønneste Digte, Axel Juel overhovedet har skrevet, viser Digteren sig ikke blot som den erfarne Kender af Naturen og Menneskelivet, der udtrykker sin ejendommelige, baade glade og vemodige Visdom paa sin egen ligefremme og naturlige Maade, men de nationale Digte i Bogen, der skildrer Genforeningen med Sønderjylland, vil sikkert blive staaende i dansk Litteratur som et Mindesmærke for de uforglemmelige Begivenheder.

Axel Juels ifjor udsendte: »Bogen om Grete« har i Aarets Løb naaet 6te Oplag, og den lille fine og yndefulde Kærlighedsfortælling har saaledes haft en her hjemme vistnok enestaaende Succes. *Ew.*

CEREMONIEL VED ANVENDELSEN AF MARINEFORENINGENS FLAG

I. I Henhold til justitsministeriel Skrivelse har Marineforeningen Tilladelse til at føre Splitflag med Mærke som omhandlet i »Under Dannebrog«, Nr. 2 og 6 — 1914 — samt i Cirkulære af Oktober s. A. til Lokalkredsene.

Flaget maa ikke hejses paa Flagstang i det Frie, paa Hus, Skib eller Fartøj.

II. Flagets Anvendelse ved Møder etc.:

Naar Mødet aabnes, kommanderes, eventuelt pibes: »Klar ved Flaget«. To Flaggaster gaar til Flagstangen og Flaget hejses, medens Musikken spiller Fanemarchen en Gang eller der pibes, eller hverken røres Musik eller Fløjte, naar saadant ikke haves. Forsamlingen følger Flagets Hejsning staaende og med blottede Hoveder. Naar Flaget er hejst, spilles, eventuelt afsynges, 1ste Vers af: »Kong Kristian stod ved højen Mast«. Naar Mødet sluttes, og i alt Fald før den mere selskabelige Del af Sammenkomsten tager sin Begyndelse, kommanderes eller pibes atter: Klar ved Flaget, og Flaget nedhales under det samme Ceremoniel som ved Hejsningen.

III. Flagets Anvendelse ved Begravelser:

Flaget anbringes paa en Flagstang, paa hvilken det føres i Top. Paa Toppen anbringes et Sørgeflor, der bestaar af en Løkke med to Ender af samme Længde som Standerliget. Flaget bæres af en Fanebærer, der tager Opstilling i Kirkens Kor efter nærmere Anvisning af Kirkepersonalet (eventuelt umiddelbart bag Kisten). Naar Kisten bæres ud, følger Fanebæreren umiddelbart efter Kisten, idet han holder Flagstangen i en Vinkel af 45 Grader fra Vertikalen, saaledes at

Flaget vajer hen over Kisten. Som Regel følger Flagbæreren efter Ligvognen og tager ved Kirkegaarden Opstilling ved Graven. Efter Jordpaakastelsen gaar han hen til Graven og sænker Flaget tre Gange over denne.

Paa given Foranledning fremkommer endvidere nedenstaaende Oplysning om, hvorledes man paa reglementeret Maade fra Land hilser forbipasserende Orlogsskibe:

De Institutioner eller private, der ønsker at hædre forbi-sejlende Orlogsmænd, hejser Flaget, naar Skibet kommer i Sigte, og haler det ned, naar det er ude af Sigte. Under Forbipassagen, paa et Sted, hvor det bedst kan ses fra Orlogsskibet, kippes Flaget en eller tre Gange, hvilken Hilsen besvares fra Orlogsmanden med, at Flaget kippes en Gang.

»GRÆNSEVAGTEN«.

Vi har modtaget følgende Skrivelse, som herved bringes til Medlemmernes Kundskab:

Til Marineforeningernes Overbestyrelse.

Som det maaske vil være den ærede Overbestyrelse bekendt, udgiver »Grænseforeningen« et Tidsskrift, »Grænsevagten«, der redigeres af den kendte Historiker, Magister *Vilhelm la Cour*, Birkerød. Tidsskriftet udgaar en Gang maanedlig som et 48-sidet Hefte af lignende Format som »Tilskueren«.

I de tre Aar, Tidsskriftet har bestaaet — det startedes i Oktober 1918 —, har det bragt talrige værdifulde Afhandlinger og aktuelle Artikler til Belysning af slesvigske Forhold. Jeg skal saaledes som Eksempel fremhæve saa interessante Emner som gamle *H. F. Feilbergs* »Storevi«, Præstegaardsliv i Mellemslesvig 1863—64, og Redaktør *Jessens* Dagbøger fra hans Fængselsophold.

Tidsskriftet tæller en Række af vore mest kendte nationalpolitiske og historiske Skribenter blandt sine Medarbejdere. Ved Siden af Afhandlinger og Artikler bringer hvert Hefte en udmærket *Maanedsoversigt* over alle Forhold, der vedrører Sønderjylland, Nord og Syd for den nye Grænse, udarbejdet af Redaktøren, der omhyggelig følger den danske og tyske Presse — inden- og udenfor Riget — samt hvad der i Udlandet maatte fremkomme om slesvigske Forhold. Avislæsningens daglige Enkeltheder findes her sammenarbejdet til et omfattende Hele, der giver et klart og udtømmende Billede af Udviklingen i den nævnte Landsdel.

»Grænsevagten« er det eneste større Tidsskrift, der taler de Landsmænds Sag, der ikke naaede at komme hjem til Danmark. Det er Grænseforeningens Ønske at gøre Tidsskriftet saa fvldigt og vægtigt som muligt, men de vanskelige økonomiske Tider lægger Tidsskriftet Hindringer i Vejen, som kun kan overvindes ved en øget Tilgang af Abonnenter. Saafremt der i hele Landet kan samles ca. 400 nye Abonnenter, vil Tidsskriftet være betrygget og sikret. Abonnementsprisen er 14 Kr. aarlig (3.50 Kr. Kvartalet), hvilket er mindre end for tilsvarende andre Tidsskrifter. Det skulde i en Sag som denne, hvor det gælder om at støtte vort Folks Grænseværn, ikke være forbundet med Vanskelighed at tilvejebringe det fornødne Antal Abonnenter, naar blot Opmærksomheden henledes derpaa, og jeg har derfor i Forbindelse med nogle andre af Grænseforeningens Hovedbestyrelse paataget mig at skaffe den krævede Tilgang af Subskribenter og tillader mig herved indtrængende at anmode den ærede Overbestyrelse om blandt dens Medlemmer at virke for Tegning af Abonnement paa »Grænsevagten«, idet jeg føler mig overbevist om, at enhver af de her i Landet værende Soldaterforeninger tilfulde forstaaer Betydningen af med alle til Raadighed staaende Midler at styrke vore tilbageblevne Landsmænd i deres Kamp. At vække Forstaaelse for denne ved at sprede Kendskab til Sønderjyllands Forhold og Historie i Fortid og Nutid er »Grænsevagten«s fornemste Opgave.

Den ærede Overbestyrelse bedes venligst tilstille mig Meddelelse om eventuelle Abonnenter til min Adresse: Rosenvængets Hovedvej 27, København Ø.

Det bedes bemærket, at Abonnementet gælder fra 1ste Oktober, det Tidspunkt, paa hvilket den nye Aargang er begyndt.

Ærbødigst
H. Ulrich,
Generalmajor.

SKRIV TIL DIN DRENG!

Vi bringer nedenfor det smukke og hjertelige Digt af Olaf Linck: »Skriv til Din Dreng!« samt den Musik, Sextus Miskow har komponeret til Digtet.

Olaf Linck er en Mand, der kender de Søfarendes Liv og Vilkaar, forstaar dem og kan skildre dem, men han er tillige — som vist i hans nylig udgivne Bog: »Danskere under Sydkorset« — en gavnlig og nyttig Raadgiver for Danske, der vil ud og prøve Lykken i den store Verden.

Andantino. *Sextus Miskow.*

mf. 1. *Skriv til din Dreng, Du* til -- le Mor -- , i -- nat har han Torr ved
2. *Se, han har skrevet et* Brev til Dig, Du faar det om el -- ve

3. *Skriv til den Dreng, Du* til -- le Mor om Afemmel og Tharn -- domo

Ro -- ret -- ; send ham den Hel -- sen, at fast Du tror
U -- -- gor -- ; langt skal han fa -- re, for han naar hjem;

Da -- -- ge. *Ad fra en tros -- -- fast* Mo -- der -- faar

paar alt det Go -- de, som i ham bor. Det gør ham saa godt, at Du
men di -- ne Bre -- ve tar han frem saa of -- -- te Længelen haar

var -- ner en Gut i frem -- med Haar og brøn -- gør ham kæk! til --

tro -- --
keni -- -- ger. *Olaf Linck.*
ba -- -- ge

LINIESKIBET »OLDENBORG«S FORLIS.

Af fhv. LØJTNANT I FLAADEN G. KRAGH

med Tegninger af Forfatteren.

»Man skulde saamænd ikke tro, at I vidste, hvilken Dag det er i Dag, — ikke saa meget som en eneste ærlig Sang har jeg hørt endnu, og jeg har dog snart siddet her i flere Timer!« brummede Sivert Lund gnavent og bankede sin Pibe ud.

»Har vi ikke sunget, Sivert, jeg mener ellers, at vi ikke har bestilt stort andet«.

»Tobakken er tør, Søren, Du skulde stikke en Bid raa Kartoffel i Biksen, det holder den saa rart fugtig! — Hvad forstaar Du ved at synge, lille Aller? Kalder Du det, som I har bestilt i Aften, for at synge? At skrige op et Vers af en Vise, to af en anden og en halv Snes Linier af en tredje — er det at synge? Herre Jemini, hvor det gaar tilbage med Jer unge Mennesker! Nej, skal der være Fest, saa lad os dog holde Fest! Punch i Glassene, Lys i Stagerne og Sang over hele Stuen! Ak, kære Børn, I staar langt tilbage for de ægte, ramsaltede Nybodersmænd af den gamle Skole, som jeg hører til, og som der snart ikke er flere tilbage af. I har ikke det rigtige, friske Humør, som vi altid mødte med. I sidder og snakker Politik, som I alligevel ikke har et bitte Gran af Begreb om, og tror, at naar bare I kan svinge Punscheglasset og brumme med paa Stumperne af en Fædrelandssang, saa har I gjort Jeres Pligt og ydet Jeres Bidrag til den fælles Underholdning! Føj for Pokker, — er det en Manér? Nej, saa forstod vi bedre at holde Fest! Vi glemte aldrig at tage det gode Humør med, naar vi samledes hos en Kammerat, og vi sang, forstaar I, ikke blot et Vers eller to; men hele Rækken igennem, for vi kendte og vi elskede de gamle, kønne Sange.«

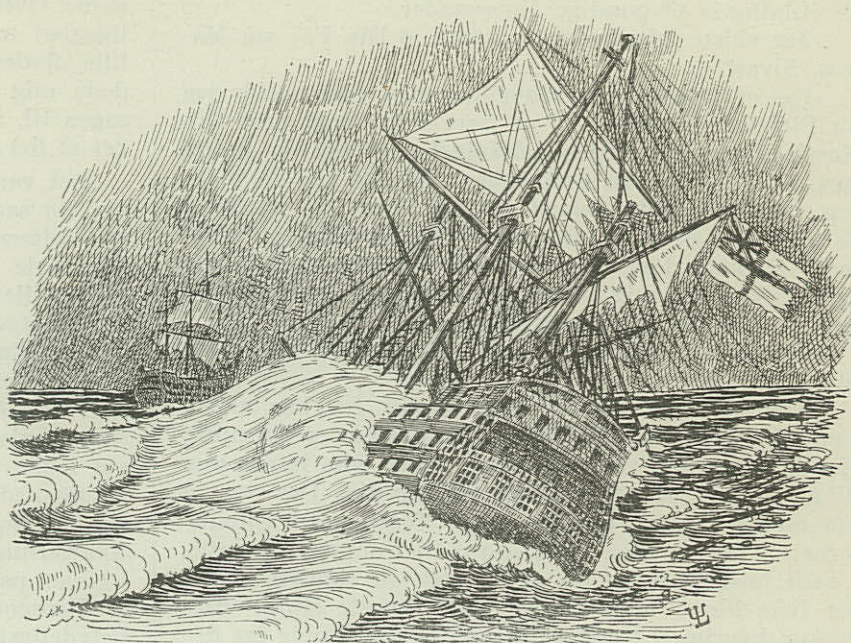
»Aa hvad, Far, skal det endelig være, saa kan vi vel endda være med,« svarede Søren, »skont jeg villigt indrømmer, at tage Luven fra Dig orker ingen af os.«

»Nej, det er jo det, jeg siger. Men stram Jer nu op, Dreng, og vis, at der endnu er baade Liv i og Kærlighed til Sangen i Nyboders Stuer. Og lad os mindes, at det i Dag er den 2den April, Danmarks Hædersdag, ved at synge den Sang, som jeg véd, at I dog alle kan det meste af, og som rummer saa mange Minder for os, der selv var med!«

Sivert tav, men et Øjeblik efter lod Sangen, saa det hørt ned ad Gaden:

»Til Vaaben! Se Fjenderne komme,
til Vaaben, I nordiske Mænd!
Alt røres den larmende Tromme,
til Kampen hver føje sig hen.
Hist fraader kodaniske Bølge
af Harm mod Tyrannernes Følge, —
op, Dannemænd, kæmper i Fædrenes Spor
for Konge, for Arne, for Frihed i Nord!

Selv Oldingen ser jeg fremtræde,
han glatter det snehvide Haar,
med Tak for hver fredelig Glæde
han modig mod Fjenderne gaar.

Hist blussende Ynglinge ile,
de Britterne skue og smile
og djærvelig kæmpe i Mændenes Spor
for Konge, for Mødre, for Frihed i Nord!

I Aag af Britanniens Love
skal Cimbrernes Sonner ej gaa;
dem Tordenskjold lærte at vove,
af Juel'er de lærte at slaa.
Pløj Bølgen med ildsvangre Taarne,
vi ere, som Havet, fribaarne
og dø eller sejre i Juel'ernes Spor
for Dannebrog's Ære, for Frihed i Nord!

De sejeromstraaede Navne
opflamme hver Dannemands Bryst,
Dan's Helle fra Gernerske Stavne
med Nelson skal vove en Dyst.
Alt raver paa slibrige Bane
hans hidtil saa sejrige Fane,
thi Dannebrog værner fra Daniens Strand
om arvede Hænder og Fædreneland!

Svæv hædret fra knejsende Master,
Du Danmarks uplettede Flag,
mens Landværn til Bavnerne haster
at møde i standende Slag.
Almægtige Hærenes Herre,
giv Danién Sejr og Ære, —
for Freden at vinde i Kampen vi gaa,
for Konge og Arne vi stride og slaa!« *)

*) Krigssang af Nordmanden, Assessor Enevold Falsen, trykt i »Sange ved Fædrelandshøjtiderne, Danmarks anden April til Admindelse«, ved Skuespiller H. C. Knudsen, Kbhvn. 1802.

Ved Udtrykket »Gernerske Stavne« i Vers 3 hentydes til, at de fleste af Skibene var bygget af den dygtige Fabrikmester, Kaptajn Henrik Gerner (1742—1787). Gerner byggede i Løbet af 15 Aar 25 større og 10 mindre Skibe, som blev almindeligt beundrede for deres udmærkede Egenskaber.

»Ja, nu er det 50 Aar siden; men alligevel husker jeg det, som om det var i Gaar!« sagde Sivert lidt efter, at Sangen var sluttet. »Der mistede jeg min gamle Plejefar, salig Overkanoner Svendsen, som faldt om Bord i »Aggerhus«; han blev ramt af en Kugle fra en af »Glatton«s 68-pundige Karronader.«

»Jeg vidste ikke bedre, end som at Din Far var Matros, Sivert?«

»Det er ogsaa rigtigt, Cavelius; men ellers sagde jeg nu Plejefar. Det lader til at være lidt smaat med Din Hørelse, min Ven; men selvfølgelig er det jo meget rart, at Du ikke kan høre mere, end Du kan fatte. — Jeg var kun saadan noget som en 3—4 Aar gammel, da min Far døde, og min Mors Søskendebarn, daværende Kanoner Peter Svendsen, kærligt tog sig af hende og mig; han var mig en god Fader lige til den Dag, han gav sit Liv for Konge og Land.«

»Saa er det i Grunden mærkeligt, at Du ikke kom til Artilleriet, Far.«

»Naa, det ved jeg da ikke, Søren! Jeg har aldrig været Rugdreng. Gamle Svendsen, som var en fornuftig Mand, skønt han var Artillerist, vilde ikke binde mig til at tjene i den faste Stok for Livstid. Der var jo saa meget at gøre paa de lange Togter med Kinafarnerne, at ikke mange havde Lyst til Kongens Tjeneste. I maa huske paa, at det den Gang var saadan, at de, der ikke blev Underofficerer, først kunde slippe efter 16 Aar, hvorimod Underofficererne aldrig kunde faa deres Afsked. Jeg gjorde mit første Orlogstogt i 99, efter at jeg havde taget et Par Rejser med Kompagniets Skibe.«

»Hvad var det med?«

»Det var med gamle »Oldenborg«, der paa samme Rejse forliste ovre i Taffelbay ved Cap, — det har jeg da vist fortalt Jer?«

»Aldrig et Ord, Sivert. Hvem havde Du med som Chef dér?«

»Hvad, har jeg aldrig stukket Jer den Historie ud? Saa skal I saamænd faa den nu. — Du spørger om, hvem jeg havde med som Chef, Cavelius? Hatten af for ham, Dreng, for det var nemlig ingen ringere end som selve Admiralen, daværende Kommandørkaptajn *Johan Olfert Fischer*.*) Men det er vel bedst, at jeg begynder med Begyndelsen!

»Jeg var altsaa ked af Koffardifarten og blev ved Nytaarstid i 1799 taget som Matros i 1. Divisions 3. Kompagni. Hen paa Foraaret blev det bestemt, at Linieskibet »Oldenborg« skulde afgaa til Trankebar først i Juli Maaned. Nu kendte jeg Højbaadsmanden der om Bord, for det var nemlig Peter Traugott, en Farbror til »Præstelusen« hienne i Salviégaden, og han fik mig med som Fortopsgast. »Oldenborg« var et fint Skib, noget lille af et Linieskib at være; men et rart Søslib, og havde ogsaa været godt anvendt i de 20 Aar, det havde paa Rumpen. — Hvis det interesserer Dig, Aller, saa kan jeg fortælle Dig, at det var det første af vore Orlogsskibe, som blev kobberforhudet. Besætningen var god nok, og de fleste af Folkene skibsvante, da de havde været med Aaret i Forvejen paa Konvojering til St. Helena. Armeringen var 26 Stykker 18-pundige, 26 Stykker 12-pundige og 10 Stykker 8-pundige Kanoner; saa det var jo meget nydeligt. Jeg var svært glad ved det Togt, for dels vilde jeg hellere paa Langfart end ligge her hjemme og sejle Vandet tyndt, og dels havde Højbaadsmanden lovet at tage mig til sin Hjælper med at føre hans Regnskab, da han vidste, at jeg skrev og

*) Johan Olfert Fischer, født 1747, død som Viceadmiral 1829. Var i 1801 Chef for Defensionen under Slaget paa Rheden, hvor han blev saaret. I 1807 Chef for Fortet »Trekroner« og de det underlagte Kanonbaadsdivisioner.

regnede pænt. Det var midt i Juni, at jeg kom om Bord, og først i Juli gik vi til Søs. Fint Sommervejr var det, og for en jevn Syd-Ost Brise stod vi Nord paa i Sundet. Det herlige Vejr, Glæden ved at være kommet om Bord i et godt Skib med flinke Folk og humane Overordnede, Følelsen af at være ung, rask og ligeglad med alt i hele Verden undtagen netop den lille, flydende Del, i hvis Forre-Mærs jeg sad og frydede mig over Sjællands skønne Kyst, var vel Aarsagen til, at den Sejlsads stadig staaer for mig som noget af det dejligste, jeg har været med til.

Det var altsaa en god Begyndelse, og Fortsættelsen var der saamænd ikke noget at klage paa; vi havde det saa udmærket, som vi kunde ønske, og rigtigt pænt Vejr hele Vejen over til Cap. Jeg var nu ogsaa særlig godt stillet, idet det var lykkedes mig at komme til at staa svært fint i det hos Højbaadsmanden. Og ved den hellige Habakuk, han var en stor Mand i det Skib! I kan trygt bande paa, at han gik rundt som en lille Konge og danderede hele Grejen, saa der ikke var den mindste Ting til Vejrs eller paa Dækket, som ikke var i den nydeligste Orden. Og som han kunde rumpe rundt med Folkene, naada! De strøg af Sted, op i Riggen og ned i Hellegatter, baade Baadsmandsmatier, Kvartermestre og Topgaster, som om der sad en Raket i Halen paa dem. Jo, han var af den rigtige Slags, gamle Traugott; han vidste, at Højbaadsmanden var den betydeligste Mand i Skibet næst efter Chefen og Næstkommanderende. Men han havde selvfølgelig sine Fejl, det har vi vel alle? For det første saa var han Enkemand for tredje Gang, og for det andet saa løj han noget saa ukristeligt, at han vist selv troede alle de frygtelige Ender, han stak os ud. Naa, hvad det med de tre Komr anbelanger, saa kom det vel ingen anden ved; men vi syntes jo bare, at det var Synd, at han saadan havde faaet Lov til at jage Livet af de ulykkelige Kvinder, han havde været spledset til. Han har selvfølgelig regeret med dem som med, os andre om Bord, saa at de til sidst tørvnis er afgaaet til en roligere Tilværelse hisset. Men det kunde for Resten mere mig at vide, hvordan han egentlig senere har klaret den der oppe i Vorherres Himmel, da de tre Fuldriggere er sejlet ham i Møde paa store Englevinger!«

»Han maa ligegodt ha' været en modig Mand,« bemærkede Tommermanden.

»Netop hvad han var, min Ven. — Men det var om Forliset, jeg skulde fortælle Jer. Det var nøjagtig den 5. November, at vi laa ovre i Bayen, klar til at gaa til Søs. Vi skulde ha' lettet Dagen før, men Vinden var nordlig, og vi ventede derfor paa, at den skulde rumme lidt. Nu er det et rent forbandet Sted at ligge. Med Paalandsvind er der ikke Spor af Læ, og Atlanterhavet sætter en vældig Sø ind paa Rheden. Med Fralandsvind er det ogsaa galt; Holdebunden er daarlig, og da der hurtigt kan blæse en Storm op, sker det hyppigt, at Skibene maa lette og holde det gaaende uden for i Læ af Landet.

Vi laa for Tøjankeret*), og det var meget pænt Vejr. Det havde været rigeligt lummert lige fra Morgenstunden, og vi syntes derfor alle, at det var rart, der kom lidt Vind, selv om den var fra den gale Side. Foruden »Oldenborg« laa der et engelsk Linieskib, som hed »Sceptre« og en amerikansk Ostindiefarer, »Antibes«,

* Et Orlogsskib havde den Gang 4 større Ankre, Sværankrene, samt nogle mindre Varpankre. Sværankrene var de to Kranankre: Dagligankret, der havde Plads for om Bagbord, og Tøjankret — Tøjet — der var anbragt paa tilsvarende Sted om Styrbord. I Fokkerøstet om Bagbord havde Læggeren og i Styrbords Fokkerøst Pligtankret — Pligten — Plads.

samt 4 andre Koffardimænd, hvoraf den ene var dansk. Jeg mindes saa tydeligt den Morgen, for det var første Gang, jeg ragede uklar med Højbaadsmanden. Der skulde nemlig Fartøjer i Land for at hente friske Grøntsager, og da jeg gerne vilde ha' en Tjans med der, fordi jeg havde noget Bekendtskab, jeg vilde sige det aller-sidste Farvel, — — — hvad griner Du af, Cavelius? Jeg har heldigvis altid kunnet være mine Forbindelser bekendt for Gud og Alverden, naar jeg lige undtager, at jeg paa mine gamle Dage er bleven nødt til at om-gaa en saadan rødhaaret Skvibe som Du! —

Naa, jeg kom saa i Barkassen som agterste Mand. Men i Hastværket havde jeg forsømt at give Højbaadsmanden et Ord om det, og da han tilfældig kom til og saa mig sidde vel fornøjet der nede, blev han stødt over, at jeg havde undladt at bede ham om Tilla-delse og gav mig Ordre til at komme op. Jeg maatte jo lystre, for han var ikke den Mand, man kunde be-gynde at parlamentere med; men jeg skal ikke nægte, at jeg saa lidt harsk ud, da jeg kravlede ind over Finkenettet. Højbaadsmanden kunde nok se, at den Ordre ikke smagte mig, og lidt efter kom han da og-saa og gav mig Besked om at møde nede ved hans Lukaf. Jeg drev derned, og da jeg havde ventet i nogen Tid, kom Fatter Traugott. »Det passede ham nok inte, at jeg stoppede den Landtur?« begyndte han. Jeg var gnaven og svarede derfor muggent, at det jo kunde være ligemeget, hvad der passede eller ikke passede mig, naar bare jeg adlød den Ordre, jeg fik.

Nu, forstaar I, var der virkelig god Grund for ham til at holde mig tilbage, for han havde slaaet nogle slemme Slag i Land i Capetovn, og der var af den Aarsag fæle Huller i hans Regnskaber. Det var ham derfor meget om at gøre at faa Bøgerne bragt i Orden, og det skulde jeg jo gi' ham en Haand med, da han selv skrev en græsselig Klo. »Saa, saa lille Sivert,« sagde han derfor, — »det klær' ham inte at gaa der med et Ansigt saa surt som en Lageagurk. Kom han nu her ind med mig, saa kan han gaa i Gang med det Materielregnskab, mens jeg laver os en Smule Læskedrik af denne hersens fine Capvin!« Det var, som jeg før fortalte, svært lummert, og et godt Glas Vin med Vand i var et fint Tilbud, som det kostede Overvin-delse at smide fra sig; men jeg var nu i Humør til at drille den gamle og svarede derfor: »Højbaadsmanden skal ha' saa mange Tak, men jeg har nu ikke Brug for nogen Læskedrik!« Nu troede jeg, at han var blevet gnaven; men det blev han ikke, tvært imod lo han meget gemytligt og sagde: »Som han vil, lille Sivert, — har han ingen tørre Pletter paa sin Tunge, saa har allenfals jeg mange paa min. Nu laver jeg alligevel to Glas, et til ham og et til mig selv, og vil han saa ikke drikke sit, saa er jeg Mand for at klare dem begge to!«

Jeg ærgrede mig over, at han tog det paa den Maade, men maatte jo i Gang med Regnskaberne. Imens bryggede han to dejlige Glas med Capvin, Vand og lidt Rom i, — det sidste for Sundhedens Skyld, forstaar I, for Vandet var ikke godt, — og efterhaanden som Sveden sprang frem ved at tumle med alle disse Tal nede i det lummervarme lille Hummer, kneb det jo for mig at spille fornærmet. De to Glas med den dejlige Drik kildrede mig fælt om Næsen, og jeg begyndte at smelte. For nu paa en passende Maade at glide over i det sædvanlige, venlige Forhold kom jeg med en Bemærkning om, at vi havde forskrevet rigeligt meget Sejldug, saa der var en god Del i Overskud. Den gamle, som godt vidste, at jeg var ved at falde til Patten, skød det ene Glas over til mig og svarede: »Drik han nu blot sin Vin, Sivert, jeg ser jo, at han er løbet tør.

Og lad saa være at skabe sig en anden Gang, naar hans Overordnede har Brug for ham!«

Saa drak jeg og skyllede det meste af mit sure Humør væk. Højbaadsmanden tog sig ogsaa en forsvarlig Hivert, og da han havde tørret sit tykke, røde Hovede, — han lignede Dig, Cavelius, — med en dejlig, himmel-blaa Lommeklud, som han havde tusket sig til hos en Kadrejer for en Bid gammelt Tovværk, sagde han til mig: »Han mente, at vi havde for meget Sejldug i Regnskabet? Det skal han saamænd ikke være ked af, for vi kan maaske komme til at bruge alt det, vi kan faa fat i, inden vi naar over til Indien. Jeg husker, at da jeg en Gang var med en af Fregatterne nede i det indiske Hav, kom der lige pludselig en vældig Sværm af Græshopper, — ligefrem en hel Sky, forstaar han, — som slog sig ned paa vort Forre-Mærsejl, og i Løbet af et Øjeblik havde de flænget det saadan, at der ikke var andet end Ligene tilbage!«

Det var jo en fæl Løgn at ramme mig ud, og da jeg syntes, at jeg skyldte ham Tak, fordi han havde ødelagt min Fornøjelse for mig, tømte jeg hurtigt mit Glas og svarede: »Aa, nu gaar der et Lys og for mig! Paa min første Rejse var jeg nemlig ogsaa ovre i det indiske Hav, og der traf vi ligeledes en Sværm Græshopper.« — Da jeg fortalte det, gloede han paa mig, for han var ikke klar over, hvor jeg vilde hen. »Men tænk saa blot, Højbaadsmand,« fortsatte jeg, »da vi saa nær-mere til, viste det sig, at alle Græshopperne havde splintrende nye Sejldugsbukser paa. Det har sikkert været den samme Sværm, som ødelagde Deres Mærsejl!«

Den kunde han ikke ta'! Han blev helt blaa i Ansigtet, og idet han hev mig ud af Døren, brølede han: »Herut af Lukafet med sig, han forbandede Løgnhals. Op paa Salingen og kig efter Græshoppesværme. Gaar man ikke her og er venlig imod saadan en Snobel, som til Tak fylder sin Overordnede med Løgn!«

Det kan nok være, at jeg kom ud og røg op paa Fortoppen, — aa ja, da anede jeg ikke, at det var sidste Gang, jeg gik til Vejrs i gamle »Oldenborg«.

(Sluttet).

Hosstaaende Platte, der er udført i en særlig Gips-Afstøbning, som er meget holdbar og holder sig skinnende hvid i lange Tider, kan erholdes ved Henvendelse til

**Marineforeningens Kontor, Møntergade 22,
København.**

Prisen er **1 Kr. 50 Øre pr. Stk.**, og Overskudet ved Salget tilfalder Marineforeningen.

Ethvert Medlem bør have denne smukke Platte hængende!

Kredsformændene bedes hver i sin Kreds samle Bestillinger og sende disse til Foreningens Kontor.

Den Danske Manometerfabrik

NYHAVN 31
Telefon Palæ 1048 y.

Leverandør til Orlogsværftet.

OHLSSEN & AHLMANN A/S

KØBENHAVN

BESØG VORE UDSILLINGSLOKALER

HAVNEGÅDE 39

LOUIS POULSEN & CO.

Nyhavn 11 - Tlf. 1414

VIKING

Metalsavblade, Snittappe, Læderremme.

Telef. 33 67 og Byen 32 57 **A. BOAS** Teleg.-am-Adr.: Antonboas

Havnegade 45-47, København.

Drägerwerks, Ill-Rednings- og Dykker-Apparater, Pulmotor, Autogen Svejse- og Skæreapparater. Leverandør til den danske Hær og Flaade.

CHR. SCHMIDT & CO.

NY VESTERGÅDE 13. Tlf. 821 & 822

KJØBENHAVN B.

SPECIALITETER CARBORUNDUM ALOXITE SLIBESTOF VICTOR SAVBLÅDE VINGO STAAL ELECTRIC SLANGER SPECIALITETER

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15
Grundl. 1878

Leverandør til Marinen

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGÅDE
KØBENH. STR.

OSCAR JOHANSEN

Glarimester og Forgylder.

Overgaden n. Vandet 25. — Tlf. Byen 1937 x.

Leverandør til Orlogsværftet.

Rylander & Rudolphs

Fabriks A. Bol.

Generalagentur:

Nytorv 5. Köpenhamn.

Försälja torrelementer, telefonkol och dynamoborstar, lämpliga för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. Begär öifert.

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Tlf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET

1850

TELEFON 75 00

KJØBMAGERGÅDE 50

KØBENHAVN K.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studiestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

De danske Redningskorps' Fællesforbund.

Redningskorpsset for København og Frederiksberg A/S
Tietgensgade 67. Telef. 1808.

Fyens Redningskorps A/S
Klostervej 28. Telef. 4128. Odense.

Nordjylland^S Redningskorps A/S
Urbangsgade 31. Telef. 357. Aalborg.

Stationerne aabne Dag og Nat.
Udfører Sygetransporter overalt i Landet.
Yder Assistance ved alt farefuldt og vanskeligt Arbejde.

Direkte
Import fra
Syden

af ægte
Druevine.

G. Holm-Petersen

A/S De Danske Sprængstoffabriker

AEROLIT

Hovedkontor: K. W. Nielsen,
V. Voldgade 115. Kbhvn. B.
Telef.: Byen 6016. Byen 6017.

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske Marine.

Husk

at købe Deres Kolonial, Delli-
kateser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.

Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

Champagne
Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry.

Soignerings Anstalten

Telefon 32 46.

Udlejning af Haandklæder, Viske-
stykker, Dækketøj og Toilettskabe.

Vimmelskaftet 38.

J. Christophersen,

21, Frederiksborggade 21,

Smør, Æg, Ost & Conserves

Leverandør til Forbrugsforeningen for Embeds-
og Bestillingsmænd samt Læger.

Enhver Kammerat

bør drikke

Albani Øl.

1918 I Hirsholmene

V ~~XV~~ ^{III} Marinus Hospitaler VALKYRIEN; Østen
Kgs. Bayhuis

IV VI, VIII, IX, X

VII "Nels Juel" is Aflevering

1919 I Nagasaki ("Hadjeschi")
S.V. Hansen
Bestemmelser 1610-60

III Sibringsstypen - kommandør

IV -" - (Flyvere)

V -" - (Wooder)

VI Dannebrog

VII kort om Camoufflage

VIII Tordenstjold

IX Holmens Kirke

X "Islands Falk" v. Jan Mayen
Anholt

XII AUDACIOUS

1920 I Lillebæltstationen 1914-18

II VI ESBERN SNARE 1864
Hollenderne 1658-60
(H.S. Lind).

IX JYLLAND v. Juelsminde

XI Tordenstjold

1921 X Hollenderne 1658-60
(Skille)

Camouflage 1919 pag 52.